

Afsterens Affattelse er godkjendt, at Punktet med Hensyn til Alderen ikke er afkræftet, og at med Hensyn til Punktet om de tre Personer staaer Mening mod Mening, skulle vi se, om man kan faae Volskarlen til at blive Gaardskarl, om man kan faae Johan Jensen til at blive Jens Jensen, Smedesvend Jensen til at blive til en Anden af samme Navn osv. Det kan være meget tvivlsomt, om det forholder sig saa eller saa, men det maa det ærede Medlem lade dem i Nyborg om; der er Medlemmer i Byraadet, der staa snart paa den ene, snart paa den anden Side, hver med sin Paastand. Om man kan faae Slettet Kvarteret og dets Betydning, lad os ogsaa forsøge det; men jeg siger: Dømmer ikke ufort, dømmer ikke uden Oplysning! Nu vil jeg sige, at den Gang vi samlede i Afdelingen, hvor vi havde flere Klager fra Bølgere liggende for os, var det en almindelig Opfattelse, at vi vilde se at komme overens om de Balgbreve, der fra alle Sider maatte anses gode nok, saaledes som de forelaa, medens man med Hensyn til Balgbrevene, det være fra denne eller fra hin Side i Thinget, mod hvilke der var reist Klager, som en betydelig Del af Afdelingen ikke vilde paatage sig at kassere paa den Maade, at de vilde indstille vedkommende Balg til Godkendelse strax, haabede at skulle kunne enes om efter en kort Forhandling og uden Eidskab eller Bitterhed at faae dem henvisne til et Udvalg. Saaledes gik det i Afdelingen den første Dag, og uagtet vi havde fire forskellige Klager liggende for os, blev vi dog, saavidt jeg veed, først færdige, og jeg mente derefter, at vi ogsaa kunde gjøre os hurtig færdige her i Salen, idet vi her gik let hen over Klagerne, afventende den grundigere Behandling, der maatte blive dem til Del i et Udvalg. Men det var ikke saaledes besluttet i de vjse Herrer's Raad, for hvilket det ærede Medlem fører Ordet. De vilde ikke tage Sagen paa saadan Maade, at alle Folkethingsmedlemmer kunde med Hensyn til de tvivlsomme Tilfælde komme til at danne sig en begrundet Mening. Uagtet de vidste, at de vare afgjort i Mindretal i de fleste Afdelinger og i Thinget, vilde de dog have den første Behandling saaledes frem, som sket er i disse Dage. Jeg forstaaer deres geistlige Medlem, naar han har sagt, at det generede hans Sindssro, og jeg haaber, at han vil have en væsentlig Indflydelse herefter paa sine Venner, saa at han faar dem til at stille det Krav til Forhandlingerne, at man høres, og søger Sagen oplyst, forinden man paa sin Overbevisnings Begne dømmer i den. Det er det, vi have villet, men de Herrer have troet at kunne ligesom kræve, at vi skulde tage uopgjorte Ting som opgjorte og gjøre dem færdige. Jeg vil sige, at hvis Folkethinget var gaaet hen over disse Balgbreve, havde det efter mit Skjøn ikke været den Tillid værdig, som Bølgene have vist os den 3die Januar.

Berntsen: Skjøndt disse Forhandlinger nu fortsættes paa femte Dag, og jeg maa antage, at adskillige ærede Medlemmer ønske, at man snart maa føre dem til Ende, skal jeg dog ikke tilbageholde nogle ganske faa Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Spørgsmaal, saa meget mere som jeg er ikke saa lidet kjendt med Forholdene derovre; men jeg skal fatte mig i størst mulig Korthed. Det er ikke undgaaet min Opmærksomhed, at adskillige ærede Medlemmer fra en vis Side her i Salen have været meget misfornøiede med den Fremgangsmaade, Folkethinget har fulgt lige overfor de Klager over Balg, som her have været under Diskussion; men denne Misfornøielse kulminerede dog formentlig igaar i det Foredrag, vi hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Balgfreds (Lund); thi han fik ud af den Maade, hoorpaa Folkethinget har behandlet disse Klager lige overfor det Tryk, der siges at have været udøvet mod den mindre bemidlede Bølg, et Angreb paa den almindelige Balgret. Det sagde virkelig det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Balgfreds, men jeg antager, at det hidrører fra, at han, som vi ogsaa nu hørte fra den ærede Ordfører, ikke her har den fornødne Sindssro, i alt Fald ikke den, som han ifølge sit eget Udsagn under Forhandlingen igaar har Ord for at være i Besiddelse af, naar han er hjemme paa Holland. Jeg ser nemlig ikke rettere, end at, hvad Folkethinget her har at gjøre, er at forsvare den almindelige Balgret; thi det er en let Sag at sige til den ubemidlede Arbejder: Du har isølge Grundloven din Balgret, men hvis Du vover at bruge den paa en Maade, som den eller den Godseier eller Arbeidsgiver ikke ynder, skal den Vedkommende forvolde Dig alle de Ulykker, han er i Stand til. Det er en egen Maade at optræde paa lige overfor Balgretten. Jeg ser i den Fremgangsmaade, der har været fulgt systematisk, saa godt som hele Landet over fra de større Arbeidsgivers Side i By og paa Land, et Angreb paa den almindelige Balgret, som er hjemlet ogsaa den ubemidlede Arbejder, og jeg vil sige, at vi Folkethingsmedlemmer vilde varetage vor Pligt paa en daarlig Maade — vi, som sidde her i Kraft af den almindelige Balgret — hvis vi ikke i Tide energisk traadte op mod et saadant Tryk som det, der nu øves mod den ubemidlede Mand med Hensyn til Benyttelsen af den Balgret, som Grundloven ogsaa hjemler ham. Det har undret mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Balgfreds (Bille), der er optraadt som Ordfører for Mindretallet i den Afdeling, hvortil han og jeg begge hører strax har været paa det Rene med, at dette Balg skulde godkjendes, medens han var enig i, at Balget i Særkjøbing burde udsættes, skjøndt her kun er en Forskjel af 7 Stemmer og der i Særkjøbing er, saavidt jeg erindrer, en Forskjel af 198 Stemmer. Det hidrører, sagde det ærede Medlem, fra, at